

Римљанима посланица светог апостола Павла

Благослов. Увод: Јеванђеље је сила Божија која спасава свакога који верује. У њему се јавља правда Божија из вере у веру. Гнев је Божији на безбожницима.

¹ Од Павла, слуге Исуса Христа, позваног апостола изабраног за јеванђеље Божије,

² које Бог унапред обећа преко пророка својих у светим писмима

³ о сину свом, који је по телу рођен од семена Давидовог,

⁴ а посведочен силно за Сина Божијег Духом светиње по васкрсењу из мртвих, Исусу Христу Господу нашем,

⁵ преко ког примисмо благодат и апостолство, да покоримо све незнабошце вери имена Његовог;

⁶ међу којима сте и ви позвани Исусу Христу.

⁷ Свима који су у Риму, љубазнима Богу, и позванима светима:

благодат вам и мир од Бога Оца нашег и Господа Исуса Христа.

⁸ Прво, дакле, захваљујем Богу свом кроз Исуса Христа за све вас што се вера ваша гласи по свему свету.

⁹ Јер ми је сведок Бог, коме служим духом својим у јеванђељу Сина његовог, да вас се опомињем без престанка,

¹⁰ молећи се свагда Богу у молитвама својим да би ми кад Божија воља помогла да дођем к вама;

¹¹ Јер желим видети вас, да вам дам какав духовни дар за ваше утврђење,

¹² то јест, да се с вама утешим вером општом, и вашом и мојом.

¹³ Али вам нећу затајити, браћо, да сам много пута хтео да вам дођем, па бих задржан досле, да и међу вама имам какав плод, као и међу осталим незнабошцима.

¹⁴ Дужан сам и Грцима и дивљацима, и мудрима и неразумнима.

¹⁵ Зато, од моје стране, готов сам и вама у Риму проповедати јеванђеље.

¹⁶ Јер се не стидим јеванђеља Христовог; јер је сила Божија на спасење свакоме који верује, а најпре Јеврејину и Грку.

¹⁷ Јер се у Њему јавља правда Божија из вере у веру, као што је написано: Праведник ће од вере жив бити.

¹⁸ Јер се открива гнев Божји с неба на сваку безбожност и неправду људи који држе истину у неправди.

¹⁹ Јер шта се може дознати за Бога познато је њима: јер им је Бог јавио;

²⁰ јер шта се на Њему не може видети, од постања света могло се познати и видети на створењима, и Његова вечна сила и божанство, да немају изговора.

²¹ Јер кад познаше Бога, не прославише Га као Бога нити Му захвалише, него залудеше у својим мислима, и потамне неразумно срце њихово.

²² Кад се грађаху мудри, полудеше,

²³ и претворише славу вечног Бога у обличје смртног човека и птица и четвороножних животиња и гадова.

²⁴ Зато их предаде Бог у жељама њихових срца у нечистоту, да се погане телеса њихова међу њима самима;

²⁵ који претворише истину Божију у лаж, и већма поштоваше и послужише твар него Творца, који је благословен ва век. Амин.

²⁶ Зато их предаде Бог у срамне сласти; јер жене њихове претворише путно употребљавање у беспутно.

²⁷ Тако и људи оставивши путно употребљавање женског рода, распалише се жељом својом један на другог, и људи с људима чињаху срам, и плату која требаше за превару њихову примаху на себи.

²⁸ И као што не мараху да познаду Бога, зато их Бог предаде у покварен ум да чине шта не ваља,

²⁹ да буду напуњени сваке неправде, курварства, злоће, лакомства, пакости; пуни зависти, убиства, свађе лукавства, злоћудности;

³⁰ шаптачи, опадачи, богомрсци, силеџије, хвалише, поносити, измишљачи зала, непокорни родитељима,

³¹ неразумни, невере, нељубавни, непримирљиви, немилостиви.

³² А неки правду Божију познавши да који то чине заслужују смрт, не само то чине, него пристају на то и онима који чине.

2

Јевреји су исто тако грешници као и незнабошци.

¹ Зато се не можеш изговорити, о човече који год судиш! Јер којим судом судиш другом, себе осуђујеш; јер то чиниш судећи.

² А знамо да је суд Божји прав на оне који то чине.

³ Него помишљаш ли, о човече који судиш онима који то чине, и сам чиниш то! да ћеш ти побећи од суда Божијег?

⁴ Или не мариш за богатство Његове доброте и кротости и трпљења, не знајући да те доброта Божија на покајање води?

⁵ Него својом дрвености и непокајаним срцем сабираш себи гнев за дан гнева у који ће се показати праведни суд Бога,

⁶ који ће дати свакоме по делима његовим:

⁷ Онима, дакле, који су трпљењем дела доброг тражили славу и част и нераспадљивост, живот вечни;

⁸ а онима који се уз пркос супроте истини, а покоравају се неправди, немилост и гнев.

⁹ Невоља и туга на сваку душу човека који чини зло, а најпре Јеврејина и Грка;

¹⁰ а слава и част и мир свакоме који чини добро, а најпре Јеврејину и Грку;

¹¹ јер Бог не гледа ко је ко.

¹² Јер који без закона сагрешише, без закона ће и изгинути; и који у закону сагрешише, по закону ће се осудити

¹³ (јер пред Богом нису праведни они који слушају закон, него ће се они оправдати који га творе;

¹⁴ јер кад незнабошци не имајући закон сами од себе чине шта је по закону, они закон не имајући сами су себи закон:

15 Они доказују да је оно написано у срцима њиховим што се чини по закону, будући да им савест сведочи, и мисли међу собом туже се или правдају)

16 На дан када Бог узасуди тајне људске по јеванђељу мом преко Исуса Христа.

17 Гле, ти се зовеш Јеврејин, а ослањаш се на закон и хвалиш се Богом,

18 и познајеш вољу, и избираш шта је боље, јер си научен од закона;

19 и мислиш да си вођ слепима, видело онима који су у мраку,

20 наказатељ безумнима, учитељ деци, који имаш углед разума и истине у закону.

21 Учећи, дакле, другог себе не учиш;

22 проповедајући да се не краде, крадеш; говорећи: Не чини прељубе, чиниш прељубу: гадећи се на идоле, крадеш светињу;

23 који се хвалиш законом, а преступом закона срамотиш Бога.

24 Јер се име Божије због вас хули у незнабошцима, као што стоји написано.

25 Обрезање помаже ако закон држиш; ако ли си преступник закона, обрезање је твоје необрезање постало.

26 Ако, дакле, необрезање правду закона држи, зашто се не би његово необрезање за обрезање узело?

27 И онај који је од рода необрезан и извршује закон, осудиће тебе који си са словима и обрезањем преступник закона.

28 Јер оно није Јеврејин који је споља Јеврејин, нити је оно обрезање које је споља, на телу;

²⁹ него је оно Јеврејин који је изнутра и обрезање срца духом а не словима, то је обрезање; коме је хвала не од људи него од Бога.

3

Сви су људи без разлике грешници, а оправдаће се вером.

¹ Шта је дакле бољи Јеврејин од других људи? Или шта помаже обрезање?

² Много свакојако; прво што су им поверене речи Божије.

³ А што неки не вероваше, шта је за то? Еда ће њихово неверство веру Божију укинути?

⁴ Боже сачувај! Него Бог нека буде истинит, а човек сваки лажа, као што стоји написано: Да се оправдаш у својим речима, и да победиш кад ти стану судити.

⁵ Ако ли неправда наша Божију правду подиже, шта ћемо рећи? Еда ли је Бог неправедан кад се срди? По човеку говорим:

⁶ Боже сачувај! Јер како би могао Бог судити свету?

⁷ Јер ако истина Божија у мојој лажи већа постане на славу Његову, зашто још и ја као грешник да будем осуђен?

⁸ Зашто, дакле (као што вичу на нас, и као што кажу неки да ми говоримо) да не чинимо зла да дође добро? Њима ће суд бити праведан.

⁹ Шта дакле? Јесмо ли бољи од њих? Нипошто! Јер горе доказасмо да су и Јевреји и Грци сви под грехом,

¹⁰ као што стоји написано:

Ни једног нема праведног;

¹¹ Ни једног нема разумног,
и ни једног који тражи Бога;

¹² Сви се уклонише
и заједно неваљали посташе:
нема га који чини добро,
нема ни једног циглог.

¹³ Њихово је грло гроб отворен,
језицима својим варају,
и јед је аспидин под уснама њиховим.

¹⁴ Њихова су уста пуна клетве и горчине.

¹⁵ Њихове су ноге брзе да проливају крв.

¹⁶ На путевима је њиховим раскопавање и
невоља;

¹⁷ И пут мирни не познаше.

¹⁸ Нема страха Божијег пред очима њиховим.

¹⁹ А знамо да оно што закон говори, говори
онима који су у закону, да се свака уста затисну, и
сав свет да буде крив Богу;

²⁰ јер се делима закона ни једно тело неће
оправдати пред Њим; јер кроз закон долази
познање греха.

²¹ А сад се без закона јави правда Божија,
посведочена од закона и од пророка;

²² а правда Божија вером Исуса Христа у све и
на све који верују; јер нема разлике.

²³ Јер сви сагрешише и изгубили славу Божију,

²⁴ и оправдаће се за бадава благодаћу
Његовом, откупом Исуса Христа.

²⁵ Ког постави Бог очишћење вером у крви
Његовој да покаже своју правду опроштењем
пређашњих греха;

²⁶ у подношењу Божијем, да покаже правду своју у садашње време да је Он праведан и да правда оног који је од вере Исусове.

²⁷ Где је, дакле, хвала? Прође. Каквим законом? Је ли законом дела? Не, него законом вере.

²⁸ Мислимо дакле да ће се човек оправдати вером без дела закона.

²⁹ Или је само јеврејски Бог, а не и незнабожачки? Да, и незнабожачки.

³⁰ Јер је Један Бог који ће оправдати обрезање из вере и необрезање вером.

³¹ Кваримо ли дакле закон вером? Боже сачувај! Него га још утврђујемо.

4

Оправдање вером потврђује пример Авраамов и сведочанство Давидово.

¹ Шта ћемо дакле рећи за Авраама, оца свог, да је по телу нашао?

² Јер ако се Авраам делима оправда, има хвалу, али не у Бога.

³ Јер шта говори писмо? Верова Авраам Богу, и прими му се у правду.

⁴ А онеме који ради не броји се плата по милости него по дугу.

⁵ А онеме који не ради, а верује Оног који правда безбожника, прима се вера његова у правду.

⁶ Као што и Давид говори да је благо човеку коме Бог прима правду без дела закона:

⁷ Благо онима који се опростише безакоња, и којима се греси прикрише.

⁸ Благо човеку коме Господ не прима греха.

⁹ Ово, дакле, блаженство или је у обрезању или у необрезању? Јер говоримо да се Аврааму прими вера у правду.

¹⁰ Како му се, дакле, прими? Или кад је био у обрезању или необрезању? Не у обрезању него у необрезању.

¹¹ И прими знак обрезања као печат правде вере коју имаше у необрезању, да би био отац свих који верују у необрезању; да се и њима прими у правду;

¹² и да би био отац обрезања не само онима који су од обрезања, него и онима који ходе стопама вере која беше у необрезању оца нашег Авраама.

¹³ Јер обећање Аврааму или семену његовом да буде наследник свету не би законом него правдом вере.

¹⁴ Јер ако су наследници они који су од закона, пропаде вера, и поквари се обећање.

¹⁵ Јер закон гради гнев; јер где нема закона нема ни преступа.

¹⁶ Зато од вере да буде по милости да обећање тврдо остане свему семену, не само који је од закона него и који је од вере Авраама, који је отац свима нама,

¹⁷ (као што стоји написано: Поставих те оца многим народима) пред Богом коме верова, који оживљује мртве, и зове оно што није као оно што јесте:

¹⁸ Он верова на наду кад се није било ничему надати да ће он бити отац многим народима, као што му беше речено: Тако ће бити семе твоје.

¹⁹ И не ослабивши вером не погледа ни на своје већ уморено тело, јер му беше негде око сто година, ни на мртвост Сарине материце.

²⁰ И за обећање Божије не посумња се неверовањем, него ојача у вери, и даде славу Богу.

²¹ И знаше јамачно да шта обећа кадар је и да учини.

²² Зато се и прими њему у правду.

²³ Али није писано за њега једног само да му се прими,

²⁴ него и за нас, којима ће се примити ако верујемо Оног који васкрсе Исуса Христа Господа нашег из мртвих,

²⁵ који се предаде за грехе наше, и устаде за оправдање наше.

5

Дивни родови оправдања вером. Грех и смрт долазе на свет преко Адама, оправдање и живот преко Исуса Христа.

¹ Оправдавши се, дакле, вером, имамо мир с Богом кроз Господа свог Исуса Христа,

² кроз ког и приступ нађосмо вером у ову благодат у којој стојимо, и хвалимо се надањем славе Божије.

³ Не само, пак, то него се хвалимо и невољама, знајући да невоља трпљење гради;

⁴ а трпљење искуство, а искуство надање;

⁵ а надање неће се осрамотити, јер се љубав Божија изли у срца наша Духом Светим који је дат нама.

⁶ Јер Христос још кад слаби бејасмо умре у време своје за безбожнике.

⁷ Јер једва ко умре за праведника; за доброга може бити да би се ко усудио умрети.

⁸ Али Бог показује своју љубав к нама што Христос још кад бејасмо грешници умре за нас.

9 Много ћемо, дакле, већма бити кроза Њ спасени од гнева кад смо се сад оправдали крвљу Његовом.

10 Јер кад смо се помирили с Богом смрћу Сина његовог док смо још били непријатељи, много ћемо се већма спасти у животу Његовом кад смо се помирили.

11 Не само, пак то, него се хвалимо и Богом кроз Господа свог Исуса Христа, кроз ког сад примисмо помирење.

12 Зато, као што кроз једног човека дође на свет грех, и кроз грех смрт, и тако смрт уђе у све људе, јер сви сагрешише.

13 Јер грех беше на свету до закона; али се грех не примаше кад не беше закона;

14 него царова смрт од Адама тја до Мојсија и над онима који нису сагрешили преступивши као Адам, који је прилика Оног који хтеде доћи.

15 Али дар није тако као грех; јер кад кроз грех једног помреше многи, много се већа благодат Божија и дар изли изобилно на многе благодаћу једног човека, Исуса Христа.

16 И дар није као грех једног: јер за грех једног би осуђење, а дар од многих грехова оправдање.

17 Јер кад за грех једног царова смрт кроз једног, колико ће већма они који примају изобиље благодати и дар правде у животу царовати кроз једног Исуса Христа!

18 Зато, дакле, као што за грех једног дође осуђење на све људе, тако и правдом једног дође на све људе оправдање живота.

19 Јер као што непослушањем једног човека посташе многи грешни, тако ће и послушањем једног бити многи праведни.

²⁰ А закон дође уз то да се умножи грех; јер где се умножи грех онде се још већма умножи благодат,

²¹ да као што царова грех за смрт, тако и благодат да царује правдом за живот вечни, кроз Исуса Христа Господа нашег.

6

Посвећење и нова служба плод је оправдања вером.

¹ Шта ћемо дакле рећи? Хоћемо ли остати у греху да се благодат умножи? Боже сачувај!

² Јер који умресмо греху како ћемо још живети у њему?

³ Или не знате да сви који се крстисмо у Исуса Христа, у смрт Његову крстисмо се?

⁴ Тако се с Њим погребосмо крштењем у смрт да као што уста Христос из мртвих славом Очево, тако и ми у новом животу да ходимо.

⁵ Јер кад смо једнаки с Њим једнаком смрћу, бићемо и васкрсењем;

⁶ знајући ово да се стари наш човек разапе с Њиме, да би се тело грешно покварило, да више не бисмо служили греху.

⁷ Јер који умре опрости се од греха.

⁸ А ако умресмо с Христом, верујемо да ћемо и живети с Њим,

⁹ знајући да Христос уста из мртвих, већ више не умире; смрт више неће овладати њиме.

¹⁰ Јер шта умре, греху умре једанпут; а шта живи, Богу живи.

¹¹ Тако и ви, дакле, држите себе да сте мртви греху а живи Богу у Христу Исусу Господу нашем.

¹² Да не царује, дакле, грех у вашем смртном телу, да га слушате у сластима његовим;

¹³ нити дајте удова својих греху за оружје неправде; него дајте себе Богу, као који сте живи из мртвих, и уде своје Богу за оружје правде.

¹⁴ Јер грех неће вама овладати, јер нисте под законом него под благодаћу.

¹⁵ Шта дакле? Хоћемо ли грешити кад нисмо под законом него под благодаћу? Боже сачувај!

¹⁶ Не знате ли да коме дајете себе за слуге у послушање, слуге сте оног кога слушате, или греха за смрт, или послушања за правду?

¹⁷ Хвала, дакле, Богу што бивши робови греху послушасте од срца ту науку којој се и предадосте.

¹⁸ Опростивши се, пак, од греха постасте слуге правди.

¹⁹ Као човек говорим, за слабост вашег тела. Јер као што дадосте уде своје за робове нечистоти и безакоњу на безакоње, тако сад дајте уде своје за слуге правди на посвећење.

²⁰ Јер кад бејасте робови греху, прости бејасте од правде.

²¹ Какав дакле онда имадосте плод за који се сад стидите? Јер је оног крај смрт.

²² А сад опростивши се од греха, и поставши слуге Божје, имате плод свој на посвећење, а крај живот вечни.

²³ Јер је плата за грех смрт, а дар Божји је живот вечни у Христу Исусу Господу нашем.

7

Оправдање вером ослобађа службе Закону и обавезује на службу Христу. Борба унутрашњег

и спољашњег човека.

¹ Или не знате, браћо (јер говорим онима који знају закон), да закон влада над човеком докле је жив?

² Јер је удата жена привезана законом за мужа докле год он живи; а ако ли муж њен умре, разреши се од закона мужевљег.

³ Зато, дакле, док јој је муж жив бива прељубочница ако пође за другог мужа; а ако јој умре муж проста је од закона да не буде прељубочница ако пође за другог.

⁴ Зато, браћо моја, и ви умресте закону телом Христовим, да будете другог, Оног што уста из мртвих, да плод донесемо Богу.

⁵ Јер кад бејасмо у телу, беху сласти греховне, које закон рађаху у удима нашим да се смрти плод доноси.

⁶ А сад, умревши избависмо се од закона који нас држаше, да служимо Богу у обновљењу Духа а не у старини слова.

⁷ Шта ћемо дакле рећи? Је ли закон грех? Боже сачувај! Него ја греха не познах осим кроз закон; јер не знадох за жељу да закон не каза: Не зажели.

⁸ А грех узе почетак кроз заповест, и начини у мени сваку жељу; јер је грех без закона мртав.

⁹ А ја живљах некад без закона; а кад дође заповест, онда грех оживе,

¹⁰ а ја умрех, и нађе се да ми заповест би за смрт која беше дата за живот.

¹¹ Јер грех узевши почетак кроз заповест превари ме, и уби ме њоме.

¹² Тако је, дакле, закон свет и заповест света и праведна и добра.

¹³ Добро ли дакле би мени смрт? Боже сачувај! Него грех, да се покаже грех добром чинећи ми смрт, да буде грех одвише грешан заповешћу.

¹⁴ Јер знамо да је закон духован; а ја сам телесан, продан под грех:

¹⁵ Јер не знам шта чиним, јер не чиним оно шта хоћу, него на шта мрзим оно чиним.

¹⁶ Ако ли оно чиним шта нећу, хвалим закон да је добар.

¹⁷ А ово више ја не чиним него грех који живи у мени.

¹⁸ Јер знам да добро не живи у мени, то јест у телу мом. Јер штети имам у себи, али учинити добро не налазим.

¹⁹ Јер добро што хоћу не чиним, него зло што нећу оно чиним.

²⁰ А кад чиним оно што нећу, већ ја то не чиним него грех који живи у мени.

²¹ Налазим, дакле закон, кад хоћу добро да чиним, да ме на зло нагони.

²² Јер имам радост у закону Божијем по унутрашњем човеку;

²³ али видим други закон у удима својим, који се супроти закону ума мог, и заробљава ме законом греховним који је у удима мојим.

²⁴ Ја несрећни човек! Ко ће ме избавити од тела смрти ове?

²⁵ Захваљујем Богу свом кроз Исуса Христа Господа нашег. Тако, дакле, ја сам умом својим служим закону Божијем а телом закону греховном.

8

Они који верују ослобађају се осуде; живот по Духу; посињење; надање у невољи.

¹ Никаква, дакле, сад нема осуђења онима који су у Христу Исусу и не ходе по телу него по Духу.

² Јер закон Духа који оживљава у Христу Исусу, опростио ме је од закона греховног и смрти.

³ Јер што закону беше немогуће, јер беше ослабљен телом, посла Бог сина свог у облику тела греховног, и за грех осуди грех у телу,

⁴ да се правда закона испуни у нама који не живимо по телу него по духу;

⁵ јер који су по телу телесно мисле, а који су по духу духовно мисле.

⁶ Јер телесно мудровање смрт је, а духовно мудровање живот је и мир.

⁷ Јер телесно мудровање непријатељство је Богу, јер се не покорава закону Божијем нити може.

⁸ А који су у телу не могу Богу угодити.

⁹ А ви нисте у телу него у духу; јер Дух Божји у вама живи. А ако ко нема Дух Христов, он није Његов.

¹⁰ А ако је Христос у вама, онда је тело мртво греха ради а дух жив правде ради.

¹¹ А ако ли живи у вама Дух Оног који је васкрсао Исуса из мртвих, Онај који је подигао Христа из мртвих оживеће и ваша смртна телеса Духом својим који живи у вама.

¹² Тако дакле, браћо, нисмо дужни телу да по телу живимо.

¹³ Јер ако живите по телу, помрећете; ако ли духом послове телесне морите, живећете.

¹⁴ Јер који се владају по духу Божијем они су синови Божији.

¹⁵ Јер не примисте дух ропства, опет да се бојите; него примисте Дух посиначки, којим

вичемо: Ава, Оче!

¹⁶ Овај дух сведочи нашем духу да смо деца Божија.

¹⁷ А кад смо деца и наследници смо: наследници, дакле Божији, а сунаследници Христови: јер с Њим страдамо да се с Њим и прославимо.

¹⁸ Јер мислим да страдања садашњег времена нису ништа према слави која ће нам се јавити.

¹⁹ Јер чекање твари чека да се јаве синови Божији.

²⁰ Јер се твар покори пропадљивости (не од своје воље него за вољу оног који је покори) на наду,

²¹ да ће се и сама твар опростити од ропства распадљивости на слободу славе деце Божије.

²² Јер знамо да сва твар уздише и тужи с нама до сад.

²³ А не само она, него и ми који новину духа имамо, и ми сами у себи уздишемо чекајући посињење и избављење телу свом.

²⁴ Јер се надом спасосмо. А нада који се види није нада; јер кад ко види шта, како ће му се надати?

²⁵ Ако ли се надамо ономе што не видимо, чекамо с трпљењем.

²⁶ А тако и Дух помаже нам у нашим слабостима: јер не знамо за шта ћемо се молити као што треба, него сам Дух моли се за нас уздисањем неисказаним.

²⁷ А Онај што испитује срца зна шта је мисао Духа, јер по вољи Божијој моли се за свете.

²⁸ А знамо да онима који љубе Бога све иде на добро, који су позвани по намерењу.

²⁹ Јер које напред позна оне и одреди да буду једнаки обличју Сина његовог, да би Он био прворођени међу многим браћом.

³⁰ А које одреди оне и дозвољава; а које дозвољава оне и оправда; а које оправда оне и прослави.

³¹ Шта ћемо, дакле, рећи на ово? Ако је Бог с нама, ко ће на нас?

³² Који, дакле, свог сина не поштеде, него га предаде за све нас, како, дакле, да нам с Њим све не дарује?

³³ Ко ће оптужити изабране Божије? Бог који правда?

³⁴ Ко ће осудити? Христос Исус који умре, па још и васкрсе, који је с десне стране Богу, и моли за нас?

³⁵ Ко ће нас раставити од љубави Божије? Невоља ли или туга? Или гоњење? Или глад? Или голотиња? Или страх? Или мач? Као што стоји написано:

³⁶ За Тебе нас убијају вас дан, држе нас као овце које су за клање.

³⁷ Али у свему овоме побеђујемо Оног ради који нас је љубио.

³⁸ Јер знам јамачно да ни смрт, ни живот, ни анђели, ни поглаварства, ни силе, ни садашње, ни будуће,

³⁹ ни висина, ни дубина, ни друга каква твар може нас раставити од љубави Божије, која је у Христу Исусу, Господу нашем.

9

Иако су Израиљци пре изабрани, а данас су и

многобошци призвани, дело је милости и воље Божије.

¹ Истину говорим тако ми Христа, не лажем, то ми сведочи савест моја Духом Светим:

² Да ми је врло жао и срце ме моје боли без престанка;

³ јер бих желео да ја сам будем одлучен од Христа за браћу своју која су ми род по телу,

⁴ која су Израиљци, којих је посинаштво и слава, и завет и закон, и богомољство, и обећања;

⁵ којих су и оци, и од којих је Христос по телу, који је над свима, Бог благословен ва век. Амин.

⁶ А није могуће да реч Божија прође: јер нису сви Израиљци који су од Израиља;

⁷ нити су сви деца који су семе Авраамово, него у Исаку, рече, назваће ти се семе.

⁸ То јест, нису оно деца Божија што су по телу деца, него деца обећања примају се за семе.

⁹ Јер је ово реч обећања: У ово време доћи ћу и у Саре ће бити син.

¹⁰ Не само, пак, она него и Ревека, кад затрудне од самог Исака, оца нашег.

¹¹ Јер још док се деца не беху родила, ни учинила добра ни зла, да остане Божија наредба по избору,

¹² не за дела, него Оног ради који позива рече јој се: Већи ће служити мањем,

¹³ као што стоји написано: Јаков ми омиле, а на Исава омрзох.

¹⁴ Шта ћемо, дакле, на то рећи? Еда ли је неправда у Бога? Боже сачувај!

¹⁵ Јер Мојсију говори: Кога ћу помиловати, помиловаћу, и на кога ћу се смиловати, смиловаћу се.

¹⁶ Тако, дакле, нити стоји до оног који хоће, ни до оног који трчи, него до Бога који помилује.

¹⁷ Јер писмо говори Фараону: Зато те исто подигох да на теби покажем силу своју, и да се разгласи име моје по свој земљи.

¹⁸ Тако, дакле, кога хоће милује, а кога хоће отврдоглави.

¹⁹ Рећи ћеш ми: Зашто нас још криви? Јер ко се може супротити вољи Његовој?

²⁰ А ко си ти, о човече! Да противно одговараш Богу? Еда ли рукотворина говори мајстору свом: Зашто си ме тако начинио?

²¹ Или зар лончар нема власти над калом да од једне гукe начини један суд за част а други за срамоту?

²² А кад хтеде Бог да покаже гнев свој и да објави силу своју, поднесе с великим трпљењем судове гнева који су приправљени за погибао.

²³ И да покаже богатство славе своје на судима милости које приправи за славу;

²⁴ које нас и дозва не само од Јевреја него и од незнабожаца,

²⁵ као што и у Јосији говори:

Назваћу народ својим који није мој народ,
и нељубазницу љубазницом.

²⁶ И биће на месту, где им се рече: Ви нисте мој народ;
тамо ће се назвати синови Бога Живогa.

²⁷ А Исаија виче за Израилља: Ако буде број синова Израилљевих као песак морски, остатак ће се спасти.

²⁸ Јер ће Он извршити реч своју, и наскоро ће извршити по правди, да, испуниће Господ наскоро реч своју на земљи.

²⁹ И као што прорече Исаија: Да нам није Господ Саваот оставио семена, онда бисмо били као Содом и Гомор.

³⁰ Шта ћемо, дакле, рећи? Да незнабошци који не тражише правде докучише правду, али правду од вере.

³¹ А Израилљ тражећи закон правде не докучи закон правде.

³² Зашто? Јер не тражи из вере него из дела закона; јер се спотакоше на камен спотицања,

³³ као што стоји написано: Ево мећем у Сиону камен спотицања и стену саблазни; и који га год верује неће се постидети.

10

Израилљ је утврђивао своју правду и није нашао оправдање које је од вере.

¹ Браћо! Жеља је мог срца и молитва к Богу за спасење Израилља.

² Јер им сведочим да имају ревност за Бога, али не по разуму.

³ Јер не познајући правде Божије и гледајући да своју правду утврде не поковавају се правди Божијој.

⁴ Јер је Христос свршетак закона: који Га год верује оправдан је.

⁵ Јер Мојсије пише за правду која је од закона: Који човек тако чини живеће у том.

⁶ А правда која је од вере овако говори: Да не кажеш у срцу свом: Ко ће изићи на небо? То јест да сведе Христа;

⁷ или: Ко ће сићи у бездан? То јест да изведе Христа из мртвих.

⁸ Али шта говори писмо? Близу ти је реч у устима твојим и у срцу твом, то јест реч вере коју проповедамо.

⁹ Јер, ако признајеш устима својим да је Исус Господ, и верујеш у срцу свом да Га Бог подиже из мртвих, бићеш спасен.

¹⁰ Јер се срцем верује за правду, а устима се признаје за спасење.

¹¹ Јер писмо говори: Који Га год верује неће се постидети.

¹² Јер нема разлике међу Јеврејином и Грком: јер је Он Бог свих, и богат за све који Га призивају.

¹³ Јер који год призове име Господње спашће се.

¹⁴ Како ће, дакле, призвати кога не вероваше? А како ће веровати кога не чуше? А како ће чути без проповедника?

¹⁵ А како ће проповедати ако не буду послани? Као што стоји написано: Како су красне ноге оних који доносе глас за мир, који доносе глас за добро!

¹⁶ Али сви не послушаше јеванђеље: јер Исаија говори: Господе! Ко верова нашем проповедању?

¹⁷ Тако, дакле, вера бива од проповедања, а проповедање речју Божијом.

¹⁸ Него, велим: зар не чуше? Још оде по свој земљи глас њихов, и по крајевима васионог света речи њихове.

¹⁹ Него велим: зар не разуме Израил? Први Мојсије говори: Ја ћу раздражити, не својим народом, неразумним народом расрдићу вас.

²⁰ А Исаија говори слободно: Нађоше ме који ме не траже; и јавих се онима који за ме не питају.

²¹ А к Израилју говори: Сав дан пружах руке своје к народу који не да да му се каже и одговара на супрот.

11

Бог није одбацио свој народ. Чудесни су путеви Божији.

¹ Говорим, дакле: еда ли Бог одбаци народ свој? Боже сачувај! Јер сам и ја Израилјац од семена Авраамовог, од колена Венијаминовог.

² Не одбаци Бог народ свој, који напред позна. Или не знате шта говори писмо за Илију како се тужи Богу на Израилља говорећи:

³ Господе! Пророке Твоје побише и олтаре Твоје раскопаше, а ја остах један и траже душу моју да је изваде.

⁴ А шта му говори Божји одговор? Оставих себи седам хиљада људи који не приклонише колена пред Ваалом.

⁵ Тако, дакле, и у садашње време остатак би по избору благодати.

⁶ Ако ли је по благодати, онда није од дела, јер благодат већ не би била благодат; ако ли је од дела није више благодат, јер дело већ не би било дело.

⁷ Шта дакле? Шта искаше Израилљ оно не доби; а избор доби; остали пак заслепише.

⁸ Као што је написано: Даде им Бог духа неосетљивог, очи да не виде, и уши да не чују до самог данашњег дана.

⁹ И Давид говори:

Да буде трпеза њихова замка и гвожђа,
и саблазан и плата њима;

¹⁰ Да се њихове очи заслепе да не виде,
и леђа њихова једнако да су погнута.

¹¹ Говорим, дакле: еда ли се спотакоше да падну? Боже сачувај! Него је њихова погрешка спасење незнабошцима, да би се и они раздражили.

¹² А кад је погрешка њихова богатство свету и штета њихова богатство незнабошцима, а камоли да се испуне?

¹³ Јер вама говорим незнабошцима; јер, будући да сам ја апостол незнабожаца, хоћу да хвалим своју службу;

¹⁴ не бих ли како раздражио свој род, и спасао кога од њих.

¹⁵ Јер кад је одмет њихов примирење свету, шта би било примљење, осим живот из мртвих?

¹⁶ Ако је квасац свет, то је и тесто; и ако је корен свет, то су и гране.

¹⁷ Ако ли се неке од грана одломише, и ти, који си дивља маслина, прицепио си се на њих, и постао си заједничар у корену и у масти од маслине;

¹⁸ не хвали се гранама; ако ли се, пак, хвалиш, не носиш ти корена него корен тебе.

¹⁹ А рећи ћеш: Одломише се гране да се ја прицепим.

²⁰ Добро! Неверством одломише се, а ти вером стојиш; не поноси се, него се бој.

²¹ Јер кад Бог рођених грана не поштеде, да и тебе како не непоштеди.

²² Гледај, дакле, доброту и непоштеђење Божије: непоштеђење на онима што отпадоше, а на себи доброту Божију, ако останеш у доброти; ако ли пак не, и ти ћеш бити одсечен.

²³ А и они, ако не остану у неверству, прицепиће се; јер их је Бог кадар опет прицепити.

²⁴ Јер кад си ти одсечен од рођене маслине, и прицепио се на нерођену питому маслину; а камо ли ови који ће се прицепити на рођену своју маслину!

²⁵ Јер вам, браћо, нећу затајити тајну ову (да не будете поносити), слепоћа Израилју паде у део докле не уђе незнабожаца колико треба.

²⁶ И тако ће се спасти сав Израил, као што је написано:

Доћи ће од Сиона Избавитељ
и одвратиће безбожност од Јакова.

²⁷ И ово им је мој завет
кад отнем њихове грехе.

²⁸ По јеванђељу, дакле, непријатељи су вас ради; а по избору љубазни су отаца ради.

²⁹ Јер се Бог неће раскајати за своје дарове и звање.

³⁰ Јер, као и ви што се некад супроћасте Богу а сад бисте помиловани њиховог ради супроћења,

³¹ тако и они сад не хтеше да верују вашег ради помиловања да би и они били помиловани.

³² Јер Бог затвори све у неверство, да све помилује.

³³ О дубимо богатства и премудрости и разума Божијег! Како су неиспитиви Његови судови и неистраживи Његови путеви!

³⁴ Јер ко позна мисао Господњу?

³⁵ Или ко Му би саветник?

Или ко Му напред даде шта,
да му се врати?

³⁶ Јер је од Њега и кроз Њега и у Њему све.
Њему слава вавек. Амин.

12

Хришћанска правила за живот.

¹ Молим вас, дакле, браћо, милости Божије ради, да дате телеса своја у жртву живу, свету, угодну Богу; то да буде ваше духовно богомољство.

² И не владајте се према овоме веку, него се промените обновљењем ума свог, да бисте могли кушати које је добра и угодна и савршена воља Божија.

³ Јер кроз благодат која је мени дата кажем свакоме који је међу вама да не мислите за себе више него што ваља мислити; него да мислите у смерности као што је коме Бог уделио меру вере.

⁴ Јер као у једном телу што имамо многе уде а уди сви немају један посао,

⁵ тако смо многи једно тело у Христу, а по себи смо уди један другом.

⁶ А имамо различите дарове по благодати која нам је дана: ако пророштво, нека буде по мери вере;

⁷ ако ли службу, нека служи; ако је учитељ, нека учи;

⁸ ако је тешитељ, нека теши; који даје нека даје просто; који управља нека се брине; који чини милост нека чини с добром вољом.

⁹ Љубав да не буде лажна. Мрзећи на зло држите се добра.

¹⁰ Братском љубави будите један к другом љубазни. Чашћу један другог већег чините.

¹¹ Не будите у послу лени; будите огњени у духу, служите Господу.

¹² Надањем веселите се, у невољи трпите, у молитви будите једнако.

¹³ Делите потребе са светима; примајте радо путнике.

¹⁴ Благосиљајте оне који вас гоне: благосиљајте, а не куните.

¹⁵ Радујте се с радоснима, и плачите с плачним.

¹⁶ Будите једне мисли међу собом. Не мислите о високим стварима, него се држите ниских. Не мислите за себе да сте мудри.

¹⁷ А никоме не враћајте зла за зло; промишљајте о томе шта је добро пред свим људима.

¹⁸ Ако је могуће, колико до вас стоји, имајте мир са свим људима.

¹⁹ Не освећујте се за себе, љубазни, него подајте место гневу, јер стоји написано: Моја је освета, ја ћу вратити, говори Господ.

²⁰ Ако је, дакле, гладан непријатељ твој, нахрани га; ако је жедан, напој га; јер чинећи то угљевље огњено скупљаш на главу његову.

²¹ Не дај се злу надвладати, него надвладај зло добрим.

13

Треба се покоравати властима, волети ближње и ходити по виделу.

¹ Свака душа да се поковава властима које владају; јер нема власти да није од Бога, а што су власти, од Бога су постављене.

² Тако који се супроти власти супроти се наредби Божијој; а који се супроте примиће грех на себе.

³ Јер кнезови нису страх добрим делима него злим. Хоћеш ли, пак, да се не бојиш власти, чини добро, и имаћеш хвалу од ње;

⁴ јер је слуга Божји теби за добро. Ако ли зло чиниш, бој се; јер узалуд не носи мача, јер је Божји слуга, осветник на гнев ономе који зло чини.

⁵ Тако се ваља покоравати не само од страха него и по савести.

⁶ Јер за то и порезе дајете; јер су слуге Божије које су за то исто постављене.

⁷ Подајте, дакле, свакоме шта сте дужни: коме дакле порезу, порезу; а коме царину, царину; а коме страх, страх; а коме част, част.

⁸ И не будите никоме ништа дужни осим да љубите један другог; јер који љуби другог закон испуни.

⁹ Јер ово: Не чини прељубе, не убиј, не укради, не сведочи лажно, не зажели, и ако има још каква друга заповест, у овој се речи извршује, то јест: Љуби ближњег свог као самог себе.

¹⁰ Љубав не чини зла ближњему; дакле је љубав извршење закона.

¹¹ И знајући ово време да је већ час дошао да устанемо од сна; јар нам је сад ближе спасење него ли кад веровасмо.

¹² Ноћ прође, а дан се приближи: да одбацимо, дакле, сва дела тамна, и да се обучемо у оружје видеда.

¹³ Да ходимо поштено као по дану: не у ждерању и пијанству, не у курварству и нечистоти, не у свађању и зависти;

¹⁴ него се обуците у Господа Исуса Христа; и телу не угађајте по жељама.

14

Како треба подржати слабе и не саблазнити браћу.

¹ А слабога у вери примајте лепо, да се не смета савест.

² Јер један верује да сме свашта јести, а који је слаб једе зеље.

³ Који једе нека не укорава оног који не једе; и који не једе нека не осуђује оног који једе; јер га Бог прими.

⁴ Ко си ти који судиш туђем служи? Он свом господару стоји или пада. Али ће устати; јер је Бог кадар подигнути га.

⁵ Тако један разликује дан од дана, а други држи све дане да су једнаки: сваки да буде уверен за своју мисао.

⁶ Који разликује дане, Господу разликује; и који не разликује дана, Господу не разликује. Који једе, Господу једе: јер хвали Бога; и који не једе, Господу не једе, и хвали Бога.

⁷ Јер ни један од нас не живи себи, и ни један не умире себи.

⁸ Јер ако живимо, Господу живимо; а ако умиремо, Господу умиремо. Ако, дакле, живимо, ако умиремо, Господњи смо.

⁹ Јер зато Христос и умре и васкрсе и оживе да овлада и мртвима и живима.

¹⁰ А ти зашто осуђујеш брата свог? Или ти зашто укораваш брата свог? Јер ћемо сви изићи на суд пред Христа.

¹¹ Јер је писано: Тако ми живота, говори Господ, поклоните ми се свако колено, и сваки језик славиће Бога.

¹² Тако ће, дакле, сваки од нас дати Богу одговор за себе.

¹³ Зато да не осуђујемо више један другог, него место тога ово гледајте да не постављате брату спотицања или саблазни.

¹⁴ Знам и уверен сам у Христу Исусу да ништа није погано по себи, осим кад ко мисли да је погано, ономе је погано.

¹⁵ А ако је брат твој јела ради жалостан, већ се не владаш по љубави: не губи јелом својим оног за ког Христос умре.

¹⁶ Гледајте, дакле, да се не хули на ваше добро.

¹⁷ Јер царство Божије није јело и пиће, него правда и мир и радост у Духу Светоме.

¹⁸ Јер који овим служи Христу угодан је Богу и мио људима.

¹⁹ Тако, дакле, да се старамо за мир и за оно чим водимо на боље један другог.

²⁰ Не раскопавај дело Божије јела ради; јер је све чисто; него је погано за човека који једе са спотицањем.

²¹ Добро је не јести меса, и вина не пити, и оно не чинити на шта се твој брат спотиче, или ода шта гори постаје или слаби.

²² Ти имаш веру? Имај је сам у себи пред Богом. Благо ономе који не осуђује себе за оно шта нађе за добро.

²³ А који се сумња осуђен је ако једе, јер не чини по вери: а шта год није по вери грех је.

15

Подносити слабост слабих и живети у хришћанској слози. Благодат Јеванђеља преко апостола.

¹ Дужни смо, дакле, ми јаки слабости слабих носити, и не себи угађати.

² И сваки од вас да угађа ближњему на добро за добар углед.

³ Јер и Христос не угоди себи, него као што је писано: Ружења оних који Тебе руже падоше на ме.

⁴ Јер шта се напред написа, за нашу се науку написа, да трпљењем и утехом писма наду имамо.

⁵ А Бог трпљења и утехе да вам да да сложно мислите међу собом по Христу Исусу,

⁶ да једнодушно једним устима славите Бога и Оца Господа нашег Исуса Христа.

⁷ Зато примајте један другог као што и Христос прими вас на славу Божију.

⁸ Али кажем да је Исус Христос био слуга обрезања истине ради Божије, да утврди обећање очевима,

⁹ а незнабошци по милости да прославе Бога, као што стоји написано: Зато ћу Те хвалити међу незнабошцима, Господе, и певаћу име Твоје.

¹⁰ И опет говори: Веселите се незнабошци с народом Његовим.

¹¹ И опет: Хвалите Господа сви незнабошци, и славите Га сви народи.

¹² И опет Исаија говори: Биће корен Јесејев, и који устане да влада над незнабошцима у Оног ће се уздати незнабошци.

¹³ А Бог наде да испуни вас сваке радости и мира у вери, да имате изобиље у нади силом Духа Светог.

¹⁴ А ја сам и сам уверен за вас, браћо, да сте и ви сами пуни благодати, напуњени сваког разума, да можете друге научити.

¹⁵ Али вам опет, браћо, слободно писах неколико да вам напоменем ради благодати која ми је дана од Бога,

¹⁶ да будем слуга Исуса Христа у незнабошцима, да служим јеванђељу Божијем, да буду незнабошци принос повољан и освећен Духом Светим.

¹⁷ Имам, дакле, хвалу у Христу Исусу код Бога.

¹⁸ Јер не смем говорити шта које Христос не учини кроза ме за послушање незнабожаца речју и делом,

¹⁹ у сили знака и чудеса силом Духа Божијег; тако да од Јерусалима и наоколо тја до Илирика напуних јеванђељем Христовим.

²⁰ И тако се трудих да проповедим јеванђеље не где се спомињаше Христос, да на туђој закопини не зидам;

²¹ него као што је писано: Којима се не јави за Њега, видеће; и који не чуше разумеће.

²² То ме задржа много пута да не дођем к вама.

²³ А сад више не имајући места у овим земљама, а имајући жељу од много година да дођем к вама,

²⁴ ако пођем у Шпањолску, доћи ћу вам; јер се надам да ћу туда проћи и вас видети, и ви ћете ме отпратити онамо кад се најпре неколико наситим вас.

²⁵ А сад идем у Јерусалим служећи светима.

²⁶ Јер Македонија и Ахаја учинише драговољно неки порез за сиромаше свете који живе у Јерусалиму.

²⁷ Они учинише драговољно, а и дужни су им; јер кад незнабошци добише део у њиховим духовним имањима, дужни су и они њима у телесним послужити.

²⁸ Кад ово, дакле, свршим, и овај им плод запечатим, поћи ћу преко вас у Шпањолску.

²⁹ А знам да кад дођем к вама, доћи ћу с обилним благословом јеванђеља Христовог.

³⁰ Али вас молим, браћо, заради Господа нашег Исуса Христа, и заради љубави Духа, помозите ми у молитвама за ме к Богу;

³¹ да се избавим од оних који се противе у Јудеји, и да служба моја за Јерусалим буде по вољи светима;

³² да с радошћу дођем к вама, с вољом Божијом, и да се развеселим с вама.

³³ А Бог мира са свима вама. Амин.

16

Препоручивање Фиве и поздрави. Треба се чувати опадача. Поздрави из Коринта.

¹ Препоручујем вам, пак, Фиву сестру нашу, која је слушкиња код цркве у Кенхреји,

² да је примите у Господу као што приликује светима, и да јој будете у помоћи у свакој ствари коју од вас затреба; јер је она многим помогла, и самоме мени.

³ Поздравите Прискилу и Акилу, помоћнике моје у Христу Исусу,

⁴ који за душу моју своје вратове положише, којима не ја један захваљујем, него и све цркве незнабожачке, и домашњу цркву њихову.

⁵ Поздравите Епенета, мени љубазног, који је новина из Ахаје у Христа.

⁶ Поздравите Марију, која се много трудила за нас.

⁷ Поздравите Андроника и Јунију, родбину моју, и моје другаре у сужањству који су знаменити међу апостолима, који и пре мене вероваше Христа.

⁸ Поздравите Амплија, мени љубазног у Господу.

⁹ Поздравите Урбана, помоћника нашег у Христу, и Стахија, мени љубазног.

¹⁰ Поздравите Апелија, окушаног у Христу. Поздравите домаће Аристовулове.

¹¹ Поздравите Иродијона, рођака мог. Поздравите домаће Наркисове, који су у Господу.

¹² Поздравите Трифену и Трифосу, које се труде у Господу. Поздравите Персиду љубазну, која се много трудила у Господу.

¹³ Поздравите Руфа избраног у Господу, и матер његову и моју.

¹⁴ Поздравите Асинкрита, Флегонта, Ерма, Патрова, Ермија, и браћу која су с њима.

¹⁵ Поздравите Филолога и Јулију, Ниреја и сестру његову, и Олимпана, и све свете који су с њима.

¹⁶ Поздравите један другог целивом светим. Поздрављају вас све цркве Христове.

¹⁷ Молим вас, пак, браћо, чувајте се од оних који чине распре и раздоре на штету науке коју ви научисте, и уклоните се од њих;

¹⁸ јер такви не служе Господу нашем Исусу Христу него свом трбуху, и благим речима и благословима прелашћују срца безазлених.

¹⁹ Јер ваше слушање разгласи се свуда. И радујем се за вас; али хоћу да сте ви мудри на добро а прости на зло.

²⁰ А Бог мира да сатре сотону под ноге ваше скоро. Благодат Господа нашег Исуса Христа с вама. Амин.

²¹ Поздравља вас Тимотије, помоћник мој, и Лукије и Јасон и Сосипатар, рођаци моји.

²² Поздрављам вас и ја Тертије, који написах ову посланицу у Господу.

²³ Поздравља вас Гај, домаћин мој и целе цркве. Поздравља вас Ераст, благајник градски, и брат Кварт.

²⁴ Благодат Господа нашег Исуса Христа са свима вама. Амин.

²⁵ А ономе који вас може утврдити по јеванђељу мом и проповедању Исуса Христа, по откривењу тајне која је била сакривена од постања света,

²⁶ а сад се јавила и обзнанила кроз писма пророчка, по заповести вечног Бога, за послушање вере међу свима незнабошцима,

²⁷ једином премудром Богу, кроз Исуса Христа, слава вавек. Амин.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8